

בארץ ישראל קם העם היהודי, בה עוצבה דמותו הרוחנית, הדתית והמדינית, בה חי חיי קוממיות ממלכתית, בה יצר נכסי תרבות לאומיים וכלכליים והוריש לעולם כולו את ספר הספרים הנצח.

לאחר שהוגלה העם מארצו בכוח הזרוע שמר לה אמונים בכל ארצות פוזריו, ולא חדל מתפלה ומתקווה לשב לארצו ולחדש בחובה את חירותו המדינית.

מתוך קשר היסטורי ומסורתי זה התרו היהודים בכל דור לשוב ולהארוז במולדתם העתיקה, ובדורות האחרונים שבו לארצם באמונים, וחלוצים מעפילים ומצנים הפריחו נשמת החיו שפתם העברית, בנו כפרים וערים והקמו ישוב גדל וחולך השליט על משקו ותרבותו, שוחר שלום ומגן על עצמו, מביא ברבת הקידמה לכל תושבי הארץ ונשוא נששו לעצמאות ממלכתית.

בשנת תרנ"ז (1897) נתכנס הקונגרס הציוני לקול קריאתו של הנגיד רחוק המדינה היהודית תיאודור הרצל והכריז על זכות העם היהודי לתקומה לאומית בארצו.

זכות זו הוכרה בהצטרף בלפור מיום ב' בנובמבר 1917 ואשררה במנדט מטעם חבר הלאומים, אשר נתן במיוחד חוקי בין לאומי לקשר ההיסטורי שבין העם היהודי לבין ארץ ישראל ולזכות העם היהודי להקים מחדש את ביתו הלאומי השואח שנתחננה על עם ישראל בזמן האחרון, בה הוכרעו לטבח מיליונים יהודים באירופה הוסיפה מאתיש בעליל את ההכרה בפתרון מצב העם היהודי מחסר המולדת והעצמאות על ידי חידוש המדינה היהודית בארץ ישראל אשר תפתח לרווחה את שערי המולדת לכל יהודי ותעניק לעם היהודי מעמד של אומה שוות זכויות בתוך משפחת העמים.

שארית הפליטה שניצלה מהטבח הנאצי האיום באירופה ויהודי ארצות אחרות לא חדלו להעפיל לארץ ישראל, על אף כל קושי, מניעה וסכנה, ולא פסקו לתבוע את זכותם לחיי כבוד, חירות ועמל'ישים במולדת עם.

במלחמת העולם השנייה תרם הישוב העברי בארץ את מלאי הנשק למאבק האומות השוחרות חרות ושלום נגד כוחות הרשע הנאצי, ובדם חייליו ובמאמצו המלחמתי קנה לו את הזכות להמנות עם העמים מייסדי ברית האומות המאוחדות.

ב' 29 בנובמבר 1947 קיבלה עצרת האומות המאוחדות ההחלטה המחייבת הקמת מדינה יהודית בארץ ישראל, העצרת תבעה מאות תושבי ארץ ישראל לאחוז בעצמם בכל הצעדים הודרשיים מצדם החייב לביצוע ההחלטה. הכרה זו של האומות המאוחדות בזכות העם היהודי להקים את מדינתו איתה ניתנת להפקעה.

זהו זכותו הטבעית של העם היהודי להיות בכל עם ועם עומד ברישורת עצמו במדינתו הריבונית.

לפיקח נתכנסנו אנו חברי מועצת העם נציגי הישוב העברי והתנועה הציונית, ביום סיום המנדט הבריטי על ארץ ישראל ובתוקף זכותנו הטבעית וההיסטורית ועל יסוד החלטות עצרת האומות המאוחדות אנו מכריזים בזאת על הקמת מדינה יהודית בארץ ישראל, היא מדינת ישראל.

אנו קובעים שהחל מרגע סיום המנדט, הבלתי אור ליום שבדנו אייר תש"ח 15 במאי 1948, ועד להקמת השלטונות הנבחרים והסדירים של המדינה בהתאם לחוקה שתקבע על ידי האספה המכוננת הנבחרת לא יאחר מ"ז באוקטובר 1948 - תשעל מועצת העם כמועצת מדינת זמנית, ומוסד הביצוע שלה, מנהלת העם, יהווה את הממשלה הזמנית של המדינה היהודית, אשר תיקרא בשם ישראל.

מדינת ישראל תהא שתוחה לעלויה יהודית ולקייבוק גליון השקוד על פיתוח הארץ לטובת כל תושביה, תהא משתתפה על יסודות החירות, הצדק והשלום לאור חזונם של נביאי ישראל, תקיים שוויון וכוונת חבריה ומדינו נמור לכל אזרחיה בלי הבדל דת, גזע, מין, תבטיח חופש דת, מצפון, לשון, הינוך ותרבות, תשמור על המקומות הקדושים של כל הדתות, ותהיה נאמנה לעקרונותיה של מצולדת האומות המאוחדות.

מדינת ישראל תהא מוכנה לשרף פעולה עם האוסדות והנציגים של האומות המאוחדות בהצגמת החלטת העצרת מיום 29 בנובמבר 1947 ותשעל להקמת האחוזות הכלכלית של ארץ ישראל בשלמותה.

אנו קוראים לאומות המאוחדות לתת יד לעם היהודי בבנין מדינתו ולקבל את מדינת ישראל לתוך משפחת העמים.

אנו קוראים - גם בתוך התקפות הדמים הנערכת עלינו זרז חרשים - לבני העם הערבי תושבי מדינת ישראל לשמור על השלום ולייטול חלקם בבנין המדינה על יסוד אזרחות מלאה ושווה על יסוד נציגות מתאמה בכל מוסדותיה, הומניים והקבועים.

אנו מושיטים יד שלום ושכנות טובה לכל המדינות השכנות ועמיהן, וקוראים להם לשיתוף פעולה ועזרה הדדית עם העם העברי העצמאי בארצו. מדינת ישראל מוכנה לתרום חלקה במאמץ משותף לקידמת המזרח הדפכון כולו.

אנו קוראים אל העם היהודי בכל התפוצות להתלכד סביב הישוב בעליה ובבנין ולעמוד למינו במערכה הגדולה על הגשמת שאיפת הדורות לגאולת ישראל.

מתוך בטחון בצור ישראל הננו חותמים בהתמית ידיו לעדות על הכרזה זו, במושב מועצת המדינה הזמנית על אדמת המולדת, בעיר תל אביב, היום הזה, ערב שבת ה' אייר תש"ח, 14 במאי 1948.

Handwritten signatures and notes in Hebrew, including names like "משה סנה" and "אוריאל זעבי", and dates like "15 במאי 1948".

